

Joan Veny Clar

El doctor Joan Veny Clar (Campos, 1932) és doctor en Filosofia i Lletres i catedràtic emèrit de Dialectologia Catalana de la Universitat de Barcelona. És membre numerari de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, membre de l'Académie des Langues Dialectales, membre de l'Estudi General Lul·lià de Palma i membre d'honor de la Société de Linguistique Romane. Ha estat director de la Secció de Llengua del Centre de Barcelona de l'Institut d'Estudis Andorrans; president del Consell Superior del TERMCAT; vocal, vicepresident i president de l'Associació Internacional de Llengua i Literatura Catalanes; i director, amb Antoni M. Badia Margarit, de la revista *Estudis Romànics*.

Ha dedicat la seva tasca investigadora especialment a l'estudi i la recerca en variació lingüística. També és molt important la seva contribució a l'etimologia del lèxic català, i és reconegut com una personalitat de prestigi dins la Filologia Romànica.

Les seves contribucions més importants pertanyen majoritàriament a la Geolingüística. Col·laborador des de 1954 de l'*Atlas lingüístic del domini català*, en va ser responsable des de 1964, i és actualment codirector de la publicació, amb Lúcia Pons (set volums des de 2001, encara en curs); és també l'autor del *Petit atlas lingüístic del domini català* (quatre volums apareguts). Va coordinar, a més a més, l'equip encarregat de les enquestes catalanes per al *Léxico de los Marineros Peninsulares* (dirigit per Manuel Alvar), ha participat en l'*Atlas linguistique des Côtes de l'Arc Nord-occidental de la Méditerranée* (coordinat pel doctor Jean-Philippe Dalbera) i és el director de l'*Atlas Linguistique Roman*. També ha fet importants contribucions en l'àmbit de l'onomàstica, i va ser el promotor i primer director del projecte *Scripta*, recopilació de textos catalans de totes les èpoques històriques i de totes les àrees dialectals.

És autor, entre altres, dels llibres *Els parlars catalans*, *Estudis de geolingüística catalana*, *Introducció a la dialectologia catalana*, *Mots d'ahir i mots d'avui*, *Aproximació al dialecte eivissenc*, *Esriptura i oralitat a Mallorca*, *Escriptes lingüístics mallorquins*, *Per una història diatòpica de la llengua catalana*, *Perfils lingüístics balears*, i de quatre centenars d'articles.

Per tots els seus mèrits ha rebut nombrosos reconeixements, entre els quals el premi Sanchis Guarner a la unitat de la llengua (1986), el premi Josep Massot i Palmés (1988), la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya (1997), el premi Josep Maria Llompart de l'Obra Cultural Balear (1997), la Medalla d'Honor i Gratitude del Consell de Mallorca (2001), el Premi Nacional de Patrimoni Cultural de la Generalitat de Catalunya (2002), el Premi de la Fundació Catalana per a la Recerca (2004), la distinció l'Espigolera de l'Ajuntament de Lluçmajor (2005), el nomenament com a fill il·lustre de Campos (2006), el nomenament com a doctor honoris causa per la Universitat de València (2008), el premi Diario de Mallorca (2008), el premi Ramon Llull del Govern de les Illes Balears (2009), el premi Jaume d'Urgell (2012), la Medalla d'Honor de la Xarxa Vives d'Universitats (2013), el nomenament com a soci d'honor de la Societat d'Onomàstica (2014) i el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes (2015).

S'han adherit al nomenament de Joan Veny com a doctor honoris causa per la UIB la doctora Pilar García Mouton, professora d'investigació del CSIC a l'Instituto de Lengua, Literatura y Antropología; el doctor Brauli Montoya Abat, catedràtic de Sociolingüística de la Universitat d'Alacant; el doctor Paul Videsott, professor de la Universitat Lliure de Bolzano; i el doctor Hans Goebel, catedràtic emèrit de Lingüística Romànica de la Universitat de Salzburg.